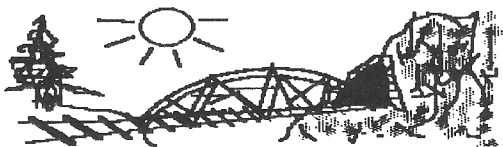

3. A když je po funusu,
všechno se dá do klusu
diga-diga-dou ...
Pryč je vážnost pohřební,
kdo by chtěl bejt poslední ?
diga-diga-dou ...
O tom posledním se totiž říká
do roka že ho sem povevou
A tak všichni, kterým stačí dech,
šlapají si po zádech
diga-diga-dou ...

FI-LI-MI
Spirituál Quintet

^{Dmi} 1. Čert aby vzal už tuhle trať,
^{Ami} kdo hledáš práci, tak se strat,
^{Dmi} že nemáš prachy, no tak at,
^C jó, tak se na to dívám.

Ref.: ^{Dmi} Fi-li-mi-iori-iuri-hey
^{Ami} fi-li-mi-iori-iuri-hey
^{Dmi} fi-li-mi-iori-iuri-hey
^C jó, o tom si teď zpívám.

Ref.

3. Kto teda si? Ten zvláštny pokoj,
v sebe Ťa mám.
Prosím, vstúp ďalej, staviam Tvoj chrám.
Chcem ďalej s Tebou ísť
a napriek pádom
už nechcem byť sám.
Už nechcem byť sám.

4. Kto teda si? Moja šťastná tvár.
Čo Ťi za ňu dám?
Dnes ticho sľubím, že zajtra neprehrám.
Preto Ťa prosím, vieru mi daj
a naplň ma láskou, a naplň ma láskou.

PO KVAPKÁCH

Korok

1. Len po kvapkách, len po troškách
si odjedám, ťa ponúkam.
Soľ a voda tak nespravlia
vlnu, čo zlámať môže hrádzu nám.

Ref.: Veď so svetlom nám vzniká tieň,
dlhý smiech slzy robí,
veľa slnka popáli,
jedz po troškách,
naš sad jablák pomaly nám rodí.

TVÚJ ČAS

Pacifik

^C 1. Tvůj čas jen hvězdy měří,
^{Ami} tvůj čas má někde cíl,
^C teň hledat budeš štěží
^{Ami} přes kameny a jíl,
^F pojed' trosečnicku bludný
^G a dál se znovu dej,
^{Ami} vždyť dálky jsou tak švůdný,
^F tak víc už neváhej.

Ref.: Neváhej jít, ať šilencem jsi cest.
^{Ami} Neváhej snít pod nebem plným hvězd.
^E Dej ruku svou do dlani
^D tý svoji dálce na hraňi
^C a dej se vést, a dej se vést.

2. Tvůj čas má sloky krátký
a mlhu před sebou,
tvý kroky jsou tak vratký,
když stíny kolem jdou.
Tam na konci zní zvony
a pak se dobře měj,
tvý cesty dálkou voní
tak víc už neváhej.

Ref.

VIANOCE

Donovan - Céčko

^C V uliciach prázdnota, iba mráz na tmavo
^F zbiera si počestných, cesy im pomotá.
^C Kráľovstvo za slovo, kadiaľ ďalej ísť.
^F Neznámy na trati, kde už nič nechodí
priateľsky odvetí - má na to dôvody.
Podáva ruku, že šťastné a veselé.

Vravíš si, vianoce - asi to má tak byť,
ľudia to chcú tak mať, raz do roka sa skryť
za darček pod stromček a spievať o láske.
Deťom dať rozprávky, kde pravda víťazí,
tváriť sa anjelsky, vydávať príkazy,
kým všade okolo sa inak krúti svet.

Figúrky z Betléma, dedičstvo storočí,
Jozef a Mária hľadajú si do očí,
železná košela, koľotoč vianočný.
Prečo však v tom čase aj ľudia praktickí
cengajú zvončekmi, tvária sa detinsky,
píšu si pozdravy a odpúšťajú zlým.

A čo ak naozaj zjavenie od Slova,
ten chlapec bezmocný, začiatok odznova,
syn Svetla jediný, čo ak sa narodil?